

ILLUSTRASJON: SCANPIX

læreren?

som ikke bør gjøres, hvis en ønsker å gjøre skolen enda bedre enn den er i dag.

• Lærerne sier enstemmig at det er viktig at de har god faglig og pedagogisk ballast for å utøve yrket. De er ikke ferdigutdannet når de går ut av læreinstasjonen. Det må altså etter- og videreutdanning til, for alle!

• Elevene har krav på tilpasset opplæring. For pedagoger er det selvinnlysende at jo flere elever det er pr lærer i undervisningssituasjonen, jo dårligere er vilkårene for å få til god læring for alle.

• Norge har tradisjon for å se østover for å finne nye tanker. Svenskene har de siste årene utviklet et skolesystem hvor det er relativt fritt fram for private aktører å opprette skoler, og dette har skjedd i ganske stort monn. En av følgene er, logisk nok, at karaktersnittet er blitt presset oppover («begynn hos oss og få bedre karakterer»). Det viser seg så å si umulig å hindre at skattepenger havner i profitjegeres lommer, og når en skole eller skolekjede går konkurs (se: John Bauer), er det elevene som står igjen med svarteper og plutselig ikke har skoleplass til høsten.

• Lærerne vet forskjellen på underveis-

vurdering og sluttvurdering. For å få til en rasjonell sluttvurderingsmekanisme har en, så lenge en har hatt skole i Norge, satt karakterer på elevenes prestasjoner. Karakterene er til for å selektere elevene i utdanningssystemet videre. Denne karaktersettingen er vesensforskjellig fra det å drive underveisvurdering. Hvis du skal kunne bli bedre på et område, trenger du å vite hva du bør jobbe med og hvordan. Det sier en karakter ingenting om. Derimot kan en karakter virke demotiverende ved at den forteller deg hvor god (eller dårlig) du er i et fag. De elevene som gjør det dårligst i skolen er de som er minst motiverte. Trenger vi virkelig å fortelle dem enda tydeligere hvor dårlig de gjør det ved å sette en karakter på dem (!) allerede fra femte klasse? Skal vi ikke heller gi dem gode, forklarende tilbakemeldinger som medvirker til at de beholder motivasjonen til å jobbe seg enda bedre?

Lærerne ønsker å gjøre en så god jobb som mulig. De trenger ikke politikere som styres av ideoologi, men av forsknings- og erfaringsbasert kunnskap om hva som er best for norsk skole. Godt valg!

dei siste hundre åra. Det er altså neppe livet med to sidestilte skriftspråk som har skapt problem for det norske samfunnet. Enkelte av oss vil til og med meine at vi på mange måtar har blitt rikare av å dyrke det språklege mangfaldet. Det kan godt hende at den eine eller andre irriterer seg over anten bokmål eller nynorsk eller därleg språk generelt, men den eine eller den andre målformen eller begge er vel ikkje grunn nok til å stemme på eit parti? Eller er det det? Vi har faktisk eit svært godt språkprogram under den noverande regjeringa. Stortingsmelding 35, Mål og meining, er eit ypparleg dokument. Men det er svært få som interesserer seg for det, og ein kan vel ikkje sei at politikarane har brydd seg så veldig mykje om alle detaljane i det heller. Kanskje regjeringa hugsa på det då dei tilsette ny kulturminister. Det var i alle fall ein manifestasjon av det språklege og kulturelle mangfaldet. Vi skal vere stolte av alle dialektene og språkvarianterne vi har, og vi skal bruke dei når vi snakkar politikk, om det no er heime, på lunsjrommet eller i det offentlege rommet. Dess meir språkleg variasjon vi tillåt innanfor dei rammene vi har, dess lettare blir det for den enkelte å bli høyrd i demokratiet. Språk opnar dører. Derfor skal politikarane kunne bruke si eiga dialekt, og dei skal kunne bruke den målformen dei måtte føle seg komfortable med - og det same gjeld oss andre. Dei vedtekne målformene er jamstilte og likeverdige. I neste omgang kan ein bruke språket og fylle det med innhold for å snakke om viktige ting i samfunnet - ikkje om ein skal ha a- eller en-endingar eller om ein skal skrive val eller valg. Godt val(g)!

Språkår og valår

Jens Haugan
Hamar

Vier inne i språkåret som aldri skal ta slutt, og vi er inne i eit nytt valår. Politiske val kjem igjen med jamne mellomrom. Det er då vi blir kjende med politisk språk og politikarspråk, og nokre politikarar er også opptekne av språk generelt. Fleire parti tek konkret stilling til «språkspør-

målet» i sine program. Det tyder då som regel at ein trur ein kan fiske stemmer anten ved å støtte begge dei offisielle norske skriftspråka aktivt, eller ved å late som ein vil «hjelpe» nynorsken gjennom å gjere han valfri i skolen og i samfunnet. Nokre meiner helst at alt blir så mykje betre dersom vi berre kjem fram til eitt felles skriftspråk. No har vi jo levd med to sidestilte skriftspråk i over hundre år, og sjølv om ein eventuelt har ulike politiske ståsted, må vel dei fleste kunne innrømme at vi har fått det betre og betre på alle måtar

Stemmer du?

Styret i FO Hedmark
v/ Olav Neerland

Det er selvsagt ditt valg, men for å påvirke hvordan din hverdag i framtiden skal være må du faktisk stemme. FO Hedmark oppfordrer deg til å gi din stemme til partier som ser nytten av fagbevegelsens påvirkning i samfunnet, og ikke minst et levende og robust bedriftsdemokrati. Et organiserert samfunn er et bedre samfunn! Godt valg!

enske versjonen av Høyre net dørene på vidt gap for pitalistene i utdanningssystemet som ønsket å tjene grove nger på velferdstilbuddet som bygd opp gjennom mange Dette kan også skje i Norge is jern-Erna blir statsminis-

Arbeiderpartiet sier nei til et system. Et system der pitalen blir satt foran ennesket. Et borgerlig system. Arbeiderpartiet ønsker ikke profitbaserte skolekonsern velkommen til Norge. Bevar den offentlige skolen.